

Landskap: Blekinge Län

Upptecknat av: P G Pettersson

Härad: Medelby

Adress: Lillhärda Halmbyö

Socken: Lillhärda

Berättat av: Agust Andersson

Uppteckningsår: 1932

Född år 1845 i Lillhärda Halmbyö

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I

VINDRE TILLFÖRLITLIGT

Uppteckningen rör sig om julbrödd av starköl och brännvin
Agust Andersson berättar om hur man tänkte på att
Län stora högtiden jul var i antagande.

Jan då va ne därne tien på ännu där man skall
te o laga te sitt julbrännvin, si man haad ray
ett litet brännvin i va giva sam man lagade te
sitt julbrännvin i, ja si då va nå ja va liten
piägh i tölle där va rolett i si piägh i ja va mä
i brännvinett o nättara, för si då va nean där
int lävlett te o bränna brännvin o därva ja
gabbava där o nättara, o si då va ju int sau fa
lett hålla för si då man washen tänman ella pyäs
o sa te va man haad för ray, sam di nu yda.

säu man han näst drattmä dä i loo ä ro om näl
 tara, o ya ska sä dä na en bräna ti sam testanna en
 6 vichä föa yul, fö si dä skoll va reshelt te skrädhara
 o skomahara han en fyotan daa fö yul fö si di
 skoll ochä ha brännin va da, o sed well di höpa
 say ett stap ella en hanna mä say hem nä di ha
 skutat o say, o si dä fick di en hanna fö fiva dala
 o si dä lele di mäet hällinra mä samlän om di
 fick ha mä brännin, ä si di ta int mästan me
 än 16 skellin om daa fö say o de tixte gesällara
 ä tie o tälv skellin fö dä sam int va redelt in-
 läda, o likaväl sat di o sygd te äva mettratt
 ä hia vatt va dä mä skomahara sam yagra
 da samma sed, o si brännin fick di säu mäett
 di well ha, o si däss likara arbetada di, ä sygn
 ä sygd, o plygarba ve va sam värt tygd ä allehaf
 va ve jämt oss, ja si man ha brännin pä dä till

2

 LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

SINDRE TILFÖRLITLIGT

ja si då va sju att gylbrännvint jaas int tichett
 som då brännvint som di brännvint te vantett beuh
 si då skall va meo matt te då o sen skall då va
 branda hanna o en del beofbay som man to
 vara på enna savtues på beovan; i sen ve
 listeleninen nu man hobt om att sju slo man i
 en del sprapp fä te o på då sätt för si då skall
 va bäl stat o sätt på en gåm för att bäl pum-
 temanna i härana skall suppa iv då bäl bra
 nå då va ve gyl i alla skall va glaa o visa
 gått homöa; i si då va den ende på en unna he-
 la evatt som haan fih smaha brännvint sju va
 då ve gyl, man si di slo äpp då i en tichen dära
 konstal som va mätt idällia; i sju fih man
 varen bröbit te o läppa i brännvint i sju på
 i si då vell di ha fä si då va sätt, i då satta di
 te di ble falla i ble liggas brin stalen i sju dän dän.

 INDRE
 TILLFÖRLITLIGT

yo si dā va mesinen att gulabrännvin i starkhät
 skot va fädelt te mattedaan nā di skoot ut i skod
 yen i säya te annasellen som skool lannas på
 andasäften, si ya sha sä dā ble en vedla brās dā
 si man arbetada hele mattedaan mā o laga te
 ett staatt väl på en stätt i one i skoyen, si man
 neste en här stin som va en 8 1/10- alva o si
 dā vi rada man mā tāt ris opp te tappen o
 sen laa man brin allt bränbart man fick
 tary i, o dätta arbetada man mā di dā te annas-
 aften dā skol man länna på brasen, i ya
 sha sä dā ble ett sken som syntes låxa väya,
 o siu haad man gra laga mā all slays bränne
 kapadräyett te o spe på mā på si åylen skoll
 bredda te på på nattan, i dā va int svätt o
 på bränne te dā i skoyen, o yäalp dā fick man
 fö si säw māna undamma som fans på vix brötsa

säu hvar di te för si man skal dansa i annas-
 samvästan. om då va snö. ja si då ja int när då
 för då vandra man åt si ana i sen när man haad
 tätt på då stoa brasen säu ble då vämt där i sin
 säu snö han smått må samma på v. mentinen
 tvege ana i frän säu där haad man int ant av.
 man si då va vanlett att då kundra snö
 där nattan om då int snött förut på hästen
 för si man skal si hu tyg hätt som ställen för
 där nattan. för si man haad för sag att om stäl-
 len han hatt annas mäs natt. si där skal han
 ha hatt te värfan att. i ju meä snö då va på
 ställen där nattan ider må bäst skall snö
 ligga på värfan. ja si om ställen redan haad
 hatt där ana i fall skänfräst på ställen hatt
 om nattan. si där ta gäbbna to. o hvar mäske
 säu di rest hur isat di skal sä to i hvar på värfan.

fö si fäderna di haad begrepp om i ta männ i tichen
pau allt na di to say föa män si nu va dä int endast
fö dä man goa dän fästella, som man kallade för
ann armärsaballett, dä va pau samre gän en rent
fäst fö undammen som dantada dän bren dästora
ballett, alla va glaa i ve gätt humäa, i spelman han
veest vä han skool göda mellan suppara som int
va säu värt länt i mellan, fö si dä va goa laga
dit ställda dä uti skyer, ett stortt andara me
tyngse haana ut i dän nybrända goa brännvinneth
o säu ett mat starkt, i säu en del mat som di
vande opp i beraren, i säu haad man mä say
kaffepotta säu man haan hoha kranhaffe mä
säu att man fi h dricka haaba som di kallade
pabuseas dän man drack dän uti pau vintan,
ga si fäderna di stäald allti te mä lopia näyer
lä vinta i samnara, män si di haad sinna

LINDRE TILLFÖRLITLIGT

beräkningarna på allt vad de to sig för, si därna
 anafästet va en följeredelse till tammasafton, för
 på samme plats gör man en ny brasa där för tomas-
 daan män där va en redia stäcknell för att där skod
 hålla tända o bränna på, där brasa tänd man
 int påer för hel itta på tammasafton för si där
 va endast för ha i hans beba o haana nä han
 va ute på där stora yachten i skogarna till skog
 snigvan i trällen i allt annat skogsvärd, i där
 städad man äpp brännin i uti yelasten i yel-
 brä, i moeth annat gätt sam tammas skod ha te
 sag i sinna häka i hanna, i i di gierna di yäp
 te mä där trakterinen på tammas på haad
 man int ant iv näit oty unna yelhälyan älla
 ätte hålla, män va man fick för där att man hed-
 rada tammas mä väme, mat i konnin, där va en
 gränslas tuar mä allt tin unna hela där nya ätt.

TILLFÖRLITLIGT
 UNIVERSITETS
 MINNESARKIV

1845
 1892

nä man haad lönt jöu tinnasbrasen ve ättaten
 bayada man say hem sju foatt man fömäd de fö si
 dä va int rälett o va i shagen nä yachten böyades
 int fö att dä va falett, män si tinnas vill va ensam
 i shagen mä sinna bärka i konna dän watten, i
 tinnasbrasen dän skätte say nyäte te dän va sea-
 brassen, i dän varda wän hela watten fö si
 dän wa bva letagen mä gräva stäcka sju dä va
 wä h o tära päl, sju dä va inen som boygd say
 om wän tin mä brasen nä man haad stält dit
 dä som tinnas shall ha, sen stängde man dö-
 rana ve sinna stens i ble inne män som
 dän iuria yachten yech röas, i dä va dän int
 o lett i wa ute dän watten dä han ga säya fö
 si man fäbu si o hära wäett, som man int
 ämbucla o wa mä om, ga om dä in wa alldeles
 falett, sju ble man mentinen hett i hället vettbräm da.

8
 LUNDS UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV